

РЕШЕНИЕ

№ 23032

гр. София, 09.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1679** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ към Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ, НАП), срещу Решение № 4661/23.12.2025г. по н.а.х.д. № 16101 по описа на СРС за 2025г., 116 - ти състав. С обжалвания съдебен акт е отменено наказателно постановление № 851441-F827233/19.09.2025г., издадено от касатора, с което на „АТЕНА ПЛОВДИВ“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв., на основание чл.185, ал. 5, във вр. с ал. 4, вр. ал.2 и ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), за нарушение на чл.33, ал.1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба Н-18), вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС. Със същото съдебно решение, на основание чл. 63, ал. 4 ЗАНН търговецът „АТЕНА ПЛОВДИВ“ ЕООД е предупреден, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В касационната жалба се излагат оплаквания за неправилност на решението, поради нарушение на материалния закон - чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Оспорва се преценката на

решаващия съд, че в случая не са налице предпоставките за третиране на конкретния случай като маловажен, което да обуслови прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Претендира отмяна на въззивното решение и на потвърденото с него наказателно постановление, алтернативно, делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. В съдебно заседание, чрез упълномощен юрисконсулт поддържа касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация – „АТЕНА ПЛОВДИВ“ ЕООД оспорва жалбата в депозиран писмен отговор и писмена молба. Моли решението да бъде оставено в сила. Претендира разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение, съобразно представена разписка за получена сума.

Прокурорът представя заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, XXVI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, при приложението на чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, решаващият състав е приел, че на 04.06.2025 г., в 12:42 часа, служители на НАП извършили проверка на търговски обект - заведение за бързо хранене, намиращ се в [населено място], [улица], № 15А, стопанисван от „АТЕНА ПЛОВДИВ“ ЕООД, като първоначално направили контролна покупка, а след това се легитимирали и пристъпили към извършване на проверка на касовата наличност на автомат за самообслужване в обекта с монтирания електронен касов апарат с фискална памет (ЕКАФП) модел „Epson TM T810F KL m 01“, ФУ № ED389520, с фискална памет № 44389520. В разпечатания дневен Х отчет от фискалното устройство била посочена касова наличност 4678,40 лв. Фактическата наличност на парични средства в касата на същото ФУ към момента на проверката била 4731,60 лв., поради което била установена положителна разлика в касовата наличност в размер от 53,20 лв., която не е отразена на ФУ с точност до минута. Установено било още, че фискалното устройство (ФУ) притежавало функциите "служебно въведени" и "служебно изведени суми". За извършената проверка бил съставен Протокол за извършена проверка сер. АА № 0162603/04.06.2025г.

Въз основа на констатираното било прието, че „АТЕНА ПЛОВДИВ“ ЕООД е извършило административно нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006г., вр. чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, за което бил съставен АУАН № сер. F774050/19.06.2025г. Актът бил връчен на представител на дружеството, който в полето за възражения записал, че представя сервизни протоколи от „ЕЛТРЕЙД“ ООД, във връзка с техническа грешка в автоматите за самообслужване. Не е депозирано писмено възражение в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

След запознаване с преписката началникът на отдел в „Оперативни дейности“ при ЦУ на НАП издал обжалваното пред въззивния съд НП № 851441-F827233/19.09.2025г. Наказващият орган възприел като отегчаващо отговорността обстоятелство, че нарушението било системно по смисъла на § 1, т. 42 от допълнителните разпоредби на ЗДДС, тъй като било извършено в едногодишен срок от влизане в сила на НП № 807889-F786041/14.01.2025 г., с което дружеството било наказано повторно за същото по вид нарушение.

Въззивната инстанция е установила също така, че процесното фискално устройство е имало софтуерен проблем отразяващ се на функционалността на монтирания в обекта ЕКАФП, модел „Epson TM T810F KL m 01“, № на ФУ № ED389520. Проблемът се изразявал в периодично изключване на компютъра на машината за самообслужване, находяща се в търговския обект, към

която бил прикрепен и посочения ЕКАФП. Този проблем водел до неточно отчитане на наличните в касата на автомата за самообслужване суми. За отстраняване на проблема салонният управител на обекта сигнализирал на обслужващата автоматите и фискалното устройство фирма. На същата дата гореописаният търговски обект бил посетен от сервизни техници от „ЕЛТРЕЙД“ ООД за отстраняване на проблема, един от които бил свидетелят С. Д.. За посещението на сервизните техници бил съставен протокол, в който описали констатираните от тях проблеми с устройството. При така приетата за установена фактическа обстановка, СРС на първо място е намерил, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. По съществуващото на спора СРС е приел, че от събраните в хода на съдебното производство доказателства, по несъмнен и категоричен начин се установява, че търговецът формално е осъществил от обективна страна състава на описаното в НП административно нарушение по чл.33, ал.1 от Наредба Н-18, тъй като не е регистрирал във ФУ /ЕКАФП по § 1, т. 40, б. „а“/, чрез операцията "служебно въведени" промяна на касовата наличност, като към момента на проверката е констатирана положителна разлика в размер от 53,20 лв. Съдът не е споделил аргументите в жалбата, че разликата е породена от неотразени продажби, доколкото липсват ангажирани доказателства в тази посока. Във връзка с установения софтуерен проблем във ФУ (периодично изключване) решаващият съд е посочил, че персоналът на обекта е имал възможност при неизправност да преустанови ползването на машината до нейното поправяне. Според решаващия състав, процесното нарушение обаче представлява „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. За да достигне до този извод съдът се е позовал на легалното определение по чл. 93, т. 9 от НК, вр. чл. 11 от ЗАНН за „маловажен случай“ и е извел, че наличието на обективна неизправност на автомата за самообслужване, към който е бил прикрепен процесният ЕКАФП, е пречатствала изпълнението на задължението дружеството да има изрядна касова наличност и да не допуска въвеждане/извеждане на суми без да ги отчита посредством фискално устройство. Отделно от това разликата в касовата наличност е незначителна на фона на фактическата наличност и на тази, отразена във фискалната памет на устройството и се равнява на едва 1,12 % от същата. При тези аргументи съдът е отменил НП и е упражнил своето правомощие да предупреди нарушителя.

Въззивното решение е правилно.

Напълно се споделя извода на СРС, че се доказва описаното в НП нарушение на разпоредбата на чл.33, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., която задължава извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ да се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени" или „служебно изведени" суми. Не е спорно, че в търговския обект е имало монтирано и въведено в експлоатация фискално устройство, видно от чийто междинен дневен финансов „Х“ отчет наличността в касата е в размер на 4678,40 лева, както и че фактическата наличност на каса съгласно опис е с размер на 4731,60 лева, т.е. констатира се нерсъответствие в касовата наличност в размер на 53,20 лева, представляваща въвеждане на пари, която не е отразена на фискалното устройство.

Настоящата инстанция напълно споделя и изводите на въззивния съд за отмяна на НП, тъй като са налице предпоставките на закона за приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Законодателят не е изключил определен вид

засегнати обществени отношения, както и формалните нарушения от обхвата на чл. 28 от ЗАНН. От посочената дефиниция следва, че при преценката за маловажност освен посочените от АНО и СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи. Конкретно, преценката се извършва с оглед засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. В случая, въпреки обществените отношения, които се твърди, че са засегнати, нарушението представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Конкретното нарушение е в резултат на организационен пропуск на търговеца, с който по никакъв начин не са засегнати интересите на фиска. Дори и установената разлика сама по себе си да представлява нарушение на въведените от законодателя правила, то това нарушение не е довело до ощетяване на обществен интерес във финансово отношение. В АУАН, респективно НП е вписано, че не се касае за неотчетени приходи (или разходи) от продажби или сторно операции, т.к. липсват доказателства относно подобен факт. Така също, установеното положителна разлика от 53,20 лв. /въведена в касата сума, която не е отразена вна ФУ в момента на извършването/ е ниска и не би могло да доведе до извод за силно, съществено, всеобхватно и решаващо въздействие върху обществените отношения, а следователно и за висока степен на засягането им. Напротив, изводът би следвало да се изведе в обратната посока. От значение също така се явява и липсата на ангажирани от АНО доказателства в подкрепа на твърдението, обективизирано в НП, че нарушението е системно по смисъла на § 1, т. 42 от ДР на ЗДДС, тъй като за същото нарушение по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006г. е издадено НП № 807889-F786041/14.01.2025г. Пред СРС, а така също пред настоящата касационна инстанция не са представени доказателства, относно тази констатация. В този смисъл, липсата на приложения в административната преписка други доказателства за наличие на образувани спрямо дружеството административнонаказателни производства, с какъв акт са приключили те, влязъл ли е в сила този акт, също следва да се преценят съобразно дефиницията на понятието „маловажен случай“.

С оглед ниската обществена опасност на деянието и липсата на вреди, административното наказание „имуществена санкция дори и в най – niskия предвиден в закона размер, се явява несъразмерно тежко. За поправянето и превъзпитанието на нарушителя в настоящия случай не е необходимо ефективното му санкциониране, тъй като целите по чл.12 от ЗАНН биха били постигнати без да се ангажира административнонаказателната му отговорност, като с приложение на института на маловажността му се окаже необходимото предупредително въздействие. Ответникът по касация е предупреден, че при извършване на нарушение от същия вид в едногодишен срок от влизане в сила на съдебното решение ще му бъде наложено административно наказание. Това предупреждение безспорно оказва въздействие, доколкото се прилага в хипотеза на доказано нарушение, авторство и вина.

Предвид гореизложеното, касационната инстанция приема, че решението на СРС е постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила, поради което не са налице касационни основания по чл. 348 от НПК за неговата отмяна.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 63д, ал.1 от ЗАНН на ответника по касация следва да се присъдят разноски в размер на 204,52 евро, представляваща адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, XXVI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4661 от 23.12.2025 г., постановено по НАХД № 16101 от 2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116 - ти състав.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: